

става, клатушка се. Вие казвате: е 250 милиарда години, това е много нѣщо! Слѣдъ като сме живѣли 250 милиарда години, всичкитѣ знания и опитности сѣ струпани въ тѣ малка главица, И като прѣтеглите всичкото богатство, което е складирано въ човѣшката глава, ще видите, че то тежи само $1\frac{1}{2}$ клгр., а всичкото остнало, което е изживѣлъ прѣзъ вѣковетѣ е отлѣтѣло, то е единъ прѣходенъ капиталъ. Всичко онѣа богатство, което е спечелилъ прѣзъ вѣковетѣ, е на заемъ взето и затова се губи. Всѣки единъ капиталъ, който най малко даже се мѣни, това маска на човѣка, а всичко друго, което не се мѣни, което човѣкъ носи всѣкога и прѣзъ всички рѣмена съ себе си, това е неговиятъ истински капиталъ. Гледате нѣкой човѣкъ тежи 50—70—80 клгр., но хване ли го нѣкоя тежка болестъ, тѣ остава до 30—40 клгр., мяза вече на светия. Единъ боленъ, за да остане да живѣе на земята, трѣбва да тежи най малко 30—40 клгр., иначе щѣт го носятъ въздушнитѣ течения.

Благостъта, това е най-възшеното състояние на човѣшкия духъ, къмъ което нѣ ще се стремимъ. Благостъ къмъ всички, това е единъ вътрѣшенъ стремежъ у човѣка. Защото въ западъ на любовъта, тъй както сега съществува въ всѣки народи, това е едно самоограничение на личността, самоограничение на дома, самоограничение въ народа, самоограничение на ангелитѣ, самоограничение на Бога. Това именно е проявлението на Лъвъта.

Днесъ въ български езикъ нѣ дума, която да означава проявлението на Бога, онова абсолютно проявление на онази пълна любовъ, която